

derom. Det var foreslaaet, at det skulde give sit Raad, før der kunde forelægges Lovforslag angaaende Kirkens Anliggender (Se i temme Nr. 1). Jo, saaledes var det. — Hvad den foreliggende Sag angaaer, da kunne vi ikke komme til at faae nye Indtægter eller forandre dem, før det er bestemt ved Lov, men vi kunne ikke komme til at foretage nogen Forandring i Indtægterne igjennem Love, før Havneraadet derom er hørt. Havneraadets Mening derom skal være hørt af den, som vil fremlægge Lovforslag i den Henseende, og, dersom et saadant blev anmeldt paa Rigsdagen, kan jeg ikke see, at nogen Formand kan forelægge det til Forhandling, uden at det er oplyst, at Havneraadet er hørt derover; saa jeg holder for, at det er mere forstigtigt at lade denne Bestemmelse gaae ud, end at lade den blive staaende. Det ærede Medlem siger, at da bliver Loven tynd i Indhold, men jeg svater, at den bliver et Middel for Regjeringen til at lade Borgere ved borgerlige Ombud danne et Raad, som Administrationen under sin Ansvarlighed kan bruge. At gaae videre med Lovgivningsacter af den Natur, er at foregribe Administrationen i sin hovedsagelige Birkfomhed, det er at blande Lovgivningsmagten ind der, hvor Styremagten og kongelige Forordninger skulle være herskende, og Love ikke forhindre disse Foranstaltninger fra at kunne aspases og forandres efter Tid og Leilighed. Det er Forskjellen, at naar vi bestemme en Ting ved Lov, kan den kun forandres ved Lov, men ved en kongelig Forordning derimod kan Bestyrelsen vinde Kongens Bisald til at træffe de Forandringer, som til given Tid kunne være nødvendige. Det er derfor min Dvertydning, at Lovforslaget ved i denne Henseende at blive tyndere, bliver kras-tigere og brugbarere.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at bemærke, i Anledning af hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Ribe (Gage), at det forholdes sig rigtigt, at jeg antydede et Ændringsforslag i den omhandlede Retning, men da det viste sig, at jeg vilde komme til at staae ene, frygtede jeg for, at det ikke vilde have nogen praktisk Betydning.

Mourad: Den ærede Ordfører kunde dog ikke vide, om han ikke alligevel havde sat sin Mening igjennem. — Der er en Ting, som jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Esherning) har overseet, og det er, at hvad Lov binder, kan Lov løse, og derfor kunne Bestemmelser som den her omhandlede hverken forhindre Regjeringen fra at indbringe eller Thinget fra at raadslaae om hvilke som helst Lovbestemmelser; thi den senere vedtagne Lovbestemmelse forandrer den tidligere givne. Det var en anden Sag, hvis der var Tale om at optage i Grundloven, at Havneraadet først skulde være hørt i de her omhandlede Sager, saa var det et Baand for vor høstagne Formand og for den hele lovgivende Myndighed saaledes som Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Esherning) har udtalt. Men, som Bestemmelsen nu staaer, gjør den aldeles ikke de Indskrænkninger, som den ærede Rigsdagsmand har anført; thi den lovgivende Magt beholder ligeoverfor alle andre Love den fulde Handlefrihed. Derimod er det ganske rigtigt, at Bestemmelsen ligeoverfor Administrationen gjør en Indskrænkning; thi Havneafgifterne ere hidtil bestandig fastsatte ved Resolutioner ad administrativt Vel. Men Administrationen klager jo slet ikke over dette Baand; Regjeringen vil jo paa ingen Maade finde sig generet derved. Og hvortledes skulde den ogsaa kunde søle sig bunden eller generet ved, at Havneraadet skal høres om saa vigtige Foranstaltninger paa dets Omraade som Forandringer i Havneafgifterne? Det kan ikke tænkes, at nogen forstandig Regjering skulde ville tage Beslutninger derom, uden at have hørt Havneraadet; man kan ikke let tænke sig nogen saa fremsusende Regjering, at den virkelig skulde ville gjøre Forandringer i Afgifterne til Havneafsenet og sammes Indtægter, uden at give Havneraadet Leilighed til at yttre sig derom. Jeg troer derfor, at hele dette Fantastespil om, at her skulde være en Indskrænkning i Initiativet, tillige viser, hvor ugrundet den samme Frygt var, da der var Tale om Kirkeraadet. Den ærede Rigsdagsmand troer nu at maatte paakalde Fordømmen imod Kirkeraadet og Ligegebyldigheden for at